

DANTE

Aspires a ser breu, però ets fill dels cíclops,
no pots fer res més que servir-te de l'èpica.
El safareig de la mare n'és l'origen.
L'elaboració del fals passat que creix
als ulls del nen; la memòria versemblant.
Totes aquestes roques són la muntanya
bastida amb els fragments que distret retrobes
entre passions inventades de veïns mítics
que han estat afegides al sender. Puges
i al revolt baixes. No goses trencar ritme
camp a través, encara que la sospita
és vigent. Fas tombs al voltant de la cleda.

EL CORRENT

A Marga

Hi faré cap, no m'empenyis. Les flors
que naveguen riu avall no són nenúfars
davallen fins topar amb els obstacles.
Un bany de llum les sotmet a la dansa
d'anar i venir entre el foc i l'aigua.
Jo hi vaig i no hi vaig, però tu, el riu.

SANT JERONI PENITENT

La pintura és penitència. Un ancià prim
mostra el pit enfonsat pel colpeig de la pedra.
Preocupat, amb la mà es toca la barba blanca
—és la deixadesa pròpia del moribund— .
A la vora hi ha un crani amb les conques tan buides
que el vell definitivament perd la mirada,
li brilla la calba on no hi resplendeix cap mística,
llueix un nu impropri amb la seva categoria
de sant, i obvia el roig del teixit a la taula,
—potser mal desat?— No és un dels moments de glòria,
la feblesa física hi és present, massa flàccida
com per escalfar la grogor d'un cos desfet
per l'alcohol d'aquell que és, i no d'aquell que actua
—un pobre model a les ordres de l'artista— .
La pintura és penitència, i tots tres l'ensenyen.

FOUCHÉ I EL PODER

A Joan Solà

Observes el fill d'un altre, taràntul·la.
La vehemència és la causa dels forts,
però aviat tothom se'n cansa i s'acaba
en un senzill oblit d'alleujament.
Tu no, que calles, sigil·losa i lenta,
compleixes amb l'excepció penosa
de la cadena alimentària, palpes
i no et cal més camí que l'avançar
entre dunes d'arenes tobes, roents,
allà els vas descobrint, i allà els dessuques,
un per un, fins corsecar-los el pare
que podrien haver estat, i abrades
amb vellut de cadència sospitosa
mentre fas la digestió en temps de pau,
l'orfe negat que vas parir per ells.